

Wäsymättömien seurakunnan.

Älynnväläyksiä.

N:o 1.



Alynoräläyksiä

Tällaista lehteä Nokion Sos. Nuorisosaston
jäsenet toimittivat kokoontuessa matonkude-ym
talskoisiin aikana jolloin osaston toiminta
viranomaisien toimesta kiellettiin eikä
vee lä muuta virallista toimintamuotoa
ollut. V. 1924

Nykyätkä

Ohravat ne mielitoissään
määrää, Kun ovat saaneet
mestareiltaan karkyn,
Eduskunta hajottaa
ja sen jäsenet putkaansijottaa

Maan alla on onuka toimittu
ja valtio-petosta tehty
sitätähän ne saivat
kommunistit läksyn.

Demokraadi valittaa
ja ilo virsta ~~oittaa~~ laulaa
kun ovat saaneet, sen
kommunistin putkaan

Mutta keerran kommunistit
pääsee putkastansa
silloin moskehin valittaa
kun on itse mutkassansa.

Kirj. nim. Peniksha

Älyväitelyksiä

Marja matka Vapaloon.

Silloin joskus kaukai-
sessa muinaisuudessa. oli Noki-
assa, eräs Nuorisio-osasto, jota
sen jäsenet sanoivat Sosiaalistiseksi.
Mutta kerran poliisi miehet
ynnä muut yhteiskuntaa säi-
lyttävät ainekset sanoivat sitä
kommunistiseksi, ja samalla
tätä yhteiskuntaa vahinkoitta-
vaksi järjestöksi. Jonka tähden
ke yhteiskunnan turvan ja
rauhallisuuden nimessä näkivät
parhaaksi lopettaa sanotun nuo-
risio-osaston toiminnan.

No näillä nuorisio-osastolaisilla
oli tapana käydä saarella jonka
nimi oli "Pukeki saari". Eräällä
tällaisella saari matkalla syys-
kesällä, ehdotti eräs pirsteämpää
Toverittaria. Ettei tehtäisi mar-
ja matka oikein saarella. esimer-
kiksi "Vapalon" saarelle, joka sitten
päättettiin tehdä seuraavana
sunnuntaina.

Tovittu sunnuntai aamu valkeni
synkkänä ja sateisena. Tästä
huonnollisesti seurasi, että ei ret-
-

kelle ottanut osaa monikaan aino-
astaan 6 henkeä puolet poikia ja
tyttöjä. Oli päätetty että kaikke-
retkelle osaa ottavat veneet kohtaan
Toisensa Lotkan vierellä Saastamois-
sen rannassa. No sinne ehti
ensimmäisenä Rauteen vene.

Eikä sinne sempuoleen koiria tul-
luttaan. Poikettiin sitten Saasta-
moiselle katsomaan lähteke-
sieltä ketään ja lähtihän sieltä keti-
skaksi. Nähen aika vartoitua
Pöytättiin lähtea steenpäim.

Muuteettiin Rauteen vene Saasta-
moisen veneeseen joka oli sui-
sempi. Lahdettiin pyrkiin koh-
ti Vapalaa. Matka kuluu suu-
kaasti omenia syödessä ja mai-
semia ihaillessa saarassa ja
laulaessa. Luvutettiin monta
piirtä saarta ja karia viemän
päästinkin perille.

Tasokimme vemmme Vapalon
luonnon ihanan lähteen.
Nousimme maihin ja alettiin
kiiveta jyrkkää väkää ylös.

Marjojen poiminta alkoi sika-
kun mitä löytyi eihän mitto-
tannu siellä niin kovasti
olla kun astioihin ei mahtu
nyt mitään kaarttavan. Koska
siellä ei marjoja ollut ja oli
jälkälä matka löyhän ainuiset vierat.

Alyn oratäyksiä

muuten niin alettiin hommata päivätoimikuntaa. Eikä siitäkään meinannut mitään tulla kun ei ollu mukana mitään työvälineitä. Saatiin sen tähän tarvaskanto jursinen maasta ja kuusesta keuvia oksia kovan puuhan ja armollisen a-eri-sateen myötävaikutuksella saatiinkin tuli syt työmään. Sterioimme ja lämmitteltiin kokenneita käsiämme. Ja taas alettiin etsiä puolukoita. Löytyihän niitä, omajä sieltä, ja toinen täältä. Jokuunen tuntikin oli "hoopivilla" niin ja ravottiin tekemään kotiin lähtöä. Palasimme samoja jalkia kun tulimmekin-vaikeita eihän niitä jalkia näkynyt kun vesi oli niin vetelä ja päästiin kunn-päästiinkin viimein onnellisesti koti rantaan. Mutta jälkeä oli tehty ja vaivaa nähty vaikka omajä olikin vähän.

Edellisen oli illalla vielä Puuteella. Päivät matkan päättäjät siinä oli kaikkiki matkalla ohjat siinä täsi sieltä olla toisiakin ja oikein muistan hauskaa

sieltä olikin. Mutta se joka retken alkuehdotukseen teki loisti poissa olloaan niin matkalla kun päättäjäsissäkin

Kirj: nim: Eräs

Wirrenvärsy väsymättömistä.

1
Kylän suuremman takana kyläpienoisen kotosi, Siellä pienessä kylässä kasvoi joukko neitosia kaikkeialle joutuvia.

Nopsa jalka aritikoita.

2
Nähtin heidät kaikkeialla porukalla kulkemassa, milloin voimistelurivissä jäseniään olkomaan, Milloin urkeilu kentällä, Pallonpelin tuoksinassa. Milloin kokouksissa, vakavina artokeina, asioita pohtimassa pykälä laatimassa. Milloin kulkevat kylällä, lehtirippu kaina-lossa kaupitellen kulkijoille. Näitä tiedon rippusia, valitusten siemeniä.

Aattehen kyvän etehen.

3
Keksivät neitoset kerran, Ette keilla poloisilla kaikkeialla kul-

Alynväläyksiä

kevolla, olisi samaa olla nimi yhteinen komea, koko joukolle sopiva

Tytöt keksimään nimeä etsivät ja ehdottivat. Kunnes vihdoin yksin mielin, Joukon nimeksi ristivät, "Wäsymättömän seurakunta"

4

Mutta vielä jokaiselle, oma nimensi pitäisi saada, joukon nimehen sopiva. Alettiin ristimään. Yksi tehtiin "Tuulisääksi" toinen "Huima" kolmas "Hyrrä" neljäs "Tuuli" viides väivainen lipatti.

Mutta eipä kauden kukaan keksinyt nimeä siksi jäi hän ristimättä. Saatiin joukkoon seitsemäskin vaan ei vielä lähellekään ole muutettu nimeä äitikkullan antamata.

5

Nämä seitsemän neittoa viettivät hauskaa kesää,

Toimiansa säyttelivät, ottivat ilot välillä Saarella leikkikentällä kerälle suuremman joukon. Hahvikullat keittivät Leenalla porisevalle.

Kävivät aina välillä vaka-
viinkin jutteluihin.

Politiikan ongelmiin koittivat he syventyä keiteen älynsä avulla, liian paksuilla aivoilla.

6.

Loppui kesä saaren kentät sade liotti letoksi. Syksy esti urheilunkin, salin puute voimistelun. Vihdoinsa virkeältä kokouksetkin lopetti. Lehdet kaikki lakkautti joita tytöt kauppaali.

Pelaten kai, että nämä kaikki kielillä kulkevat, kassa liikunta halussa. Heidän kurjien kotihin tulisi ja siellä kaikkei mullin mallin kaa teleisi, Heidät pihalle makkaais itse isännäks jäisi.

Siks he Liikunnan lopetti, toimet kaikki lakkautti, mikä kulkeuhun jatkotti.

7.

Istui tytöt ikävissään, ei ollut minne mennä, missä toista tavata. Sitten vihdoin selvisi äly aivoissa välähti. Kesällinen seurakunta kootaan illaksi yhteen. Vaikka joka kesteriökeko vuoroin jokaisen kotihin Tytöt käsityöt mukana. Saahan sinne pojatkin tulla jotka saarenkin kentällä kesän kaiken leivät. Saarat tulla kunhan ovat siellä tyttöjen apuna. vaikka laulujen kerien taikka rytyhdet seonnehet.

2 Älyn väläykset

sormillansa selvitellen
Iksi kirjaaakin lukien toisten
kylää kuunnellussa, luettua miel-
tiessä, Ilot saatais näin ratok-
si joukon hilpeän tuvan
pöydän ympärille.

8.

Lepä tehtiin heti koottiin
illan vietoin seurakunta. Illo-
korkeelle kohosi tyytyväisyys
mielen täyhti. Mutta vielä
kynän käytön harrastajat toivat
esille tuuman. Pitäisi pe-
rustaa lehti kyhäeläisten kokoi-
jaksi joka joukolla luettais,
varmaan olisi lehti pieni,
huvikes' hyödyks' seurakunnan.

9

Tuuma hyväksi nähtiin
käytiin asiaan käsiksi.
Lehti pieni perustettiin. Lehti leh-
delle nimeksi onnen ehdotuksen
perästä, annettiin "Älyn väläys"
senasi vairausta sivua siihen
sitten kirjoitetaan kutakin
illaa varten. Mitähän ne
sisältäneet sitä innolle odotan.

10

Tämä ontuva sepaustus, seu-
rakunnan synnyynnästä
ja sen eri vaikeista.
Tälynä kerran välähti "Lispatti"
paksumma päässä, sahajauhojen

seassa. Alkoi siellä luikerrella
sitten pulpahti esille. Jonka
kynällä kokosi. Valkoiselle pa-
perille. Lehdestä luettavaksi
Koko joukon kuultavaksi.
Itse vairaainen "Lispatti"

Pispalan reisu

Se oli siihen aikaan kun
Tampereen sosialistinen nuoriso-
osasto oli järjestänyt pispalais-
ten toverien kanssa yhteisen
kokous illan Pispalan t-y. ta-
lolle ja siitä lähetettiin tieto
tämänkin paikkakunnan nuoriso-
osastolaisille. Ei nykyisille vaan
miille entisille. Sillä jokai-
nen kai vielä muistaa koma-
tapeli Rantilan sanat. "Hyltä
se on nyt sillä lailla että
se sosialistinen nuoriso-
osasto on hajotettu tältä
paikkakunnalta nimismie-
hen määräyksestä."

Ei siis ole kommunisteja paik-
kakunnalla ja sitähan mieltä
se veli puoti "noskekin" on
Muuttaen sentään asiaan
niin ne osastolaiset päättivät
tietysti mennä Pispalaan, ne

Hlyn väläyksiä

jotka kerkiaa ja kerkiaa hänen se väsymättömien sakki kuin aina en-
menkin.

Päätettiin lähteä Nokian kauppatorilta kello kuusi.

Kummithehtaan kello nappi kuulta kun joukot saapuikin torille. Ei niitä muuta ollut

kuin kaksi joukkoa. Poisessa joukossa oli viisi niita väsymät-
tomia. sitten toinen joukko siinä

ei ollut kuin yksi kylläkin toista sukupuolta. Kun joukot oli

tervehtineet toisiinsa, kysyi yksi väsymättömistä "men-
näänkö sit Piispalaan kun

käy näin märkä tuuli". Vastasin joukkoni puolesta

myöntävästi ja sitten läh-
dettiin matkalle. Huokan

kyllä epäroitsin lähtää niin suureen väsymättömien jouk-
koon.

Matkalla ei niin mitään suuria reiteloita tapahtunut mutta kun

päästiin Tarpattiin rupesi Wiro-
lainen lemua meaa. Mutta en

siihen sen suurempaa huo-
mista kiinnittänyt ajattelin vain
kai Tarpattissakin Wirolaista on.
Päästiin siou Tarpatten ja vie-
lä järkithehtaanakin mutta ei
aan lakannut Wirolainen le-
muamasta. Silloin tehin väli-

kysymyksen että onko tässä
sakissa viina miehiäkin Juureksi

lokseeni sain kuulla että se
haji tuli erään toverittusen katus-
ta. Tästäin sitä sentään pöi-
palaan vaikeaa hankaluuksiakin

oli milloin mutkin osa sakista
rupes jäämään. Sain minä

kin matkalla kaverin ja sillä
kaverilla oli kaveri niin tuli

toiseenkin joukkoon kolme.
Kaksi tuntia oli kulunut mat-
kalla tammien aamun myöhästyin

me kokouksesta Taampereen osaston
viikkokokous oli jo puoleksi luet-
tu ja lopuksi laulettiin vallankau-
mous marssi. Tuli kuitenkin

shon viime tinnassa tieto että
saadaan monna jämsälehtisiä
isossa salissa. joka oli mieluinen

mitinen sillä ei ollutkaan menty
pariin päivään perikokoukseen
Fortimme oypia muria lauluja

mutta surukseni en muista yk-
täkään eikä tulla toistakaan
muistaa. Sitten loppui jämsä

leikki ja annettiin lupa läh-
tää kotiin. Sitten se tuli
kysymys mihin mennä kun oli

junan lähtöaikaan. vielo pössi
tuntia. Meinas tulla kaksi
sakkeja mutta yksamielisyys
sai sentään voiton. Ja minun

Alyn väläyksiä

Tiin Tampereelle Työväen talolle kahville. Lähdin sentään ka kaveria hakemaan hän maati oli aiemässä kaveriaan pakaa siin mutta ei sitä huolittu.

Huomasin erää virkaa tekovan seisovan vallan joustilauna. Työmiehen konttorin ovelle. Sen huoleksi annoimme säilyttää kaverin kaveria ja hän ottikin sen illolla vastaan. Menimme mekin kahville kun saatiin yhdelle säilytys paikka.

Wäsymättömät olivat jo saaneet annoksensa ja tuikeet jo maatti aberin. Tuotiin kahvia meitä tekim ja hyvää se olikin pitkästä aikaa. Ruusari alemaan ludon ajat kello oli jo puoli yksitoista. Lähtiin sieltä suattajakin koko sekioona. Tuomereen asema saki täylysi yhdestä oven avauksesta kun kommunistit suatettun. Oli jo kiire junaan ei mainanut kerititä hyvästi sanou suattajille. Seuraattin sentään vakkua sanan tapraakin ja istuimme kiireemmäksiä. Kiire kun meni ohille kahdimmme katsomaan oli ma to warten junaan ja olihan se junaan kun päästiin ja istu maan keritittim kun juna lähti.

liikkeelle Nokkia kohti. Tila siinä vaunussa olikin ei ollut muuta kun eräs kiemo rouwa ja pari Tiuron poikaa. Tuli sinne toinenkin rouwa huuli olevansa kiemo ja panoi sille toiselle rouvalle. Kus ompa taalla sentään muitakin ihmisiä. Tiitä kai se johtui kuin me ajattelimme ääneen erästä laulua ja me Tiurolaiset pe lasi kottia.

Aika kului hauskaasti eikä oi kaakaan kun oltiin jo Nokiasa. Kai olisi men ty jätte mmalle kin jos ei eräs olisi sanonut oltuvan jo Nokiasa. Täytyi lähteä kiireesti pois junaan. Toinin wäsymättömille my vastit ja läksin kotiin sin me kai ne toisetkin meni. Se kaverini joi sentään vielä junaan kaverinsa kanssa.

Kirj. nimi Penitka